

990 EUR 2/3
 bevoegdheids. DIE/KE

Van: DIE

Datum 24 april 1970

Aan: M en T via DGES en S No. 432

Onderwerp: Begrotingsbevoegdheden Europees Parlement

Ten behoeve van gesprek met Commissie voor Buitenlandse Zaken

op maandag 27 april

Een aantal argumenten die pleiten voor onder-
 tekening resp. parlementaire goedkeuring van het verdrag
 tot versterking van de budgettaire bevoegdheden van het
 Europees Parlement vindt U in mijn memorandum no. 373
 van 9 april jl. dat ik U hierbij opnieuw doe toekomen.
 Aan de Raadsdiscussie van jl. maandag en dinsdag kunnen
 echter nog een tweetal belangrijke nieuwe argumenten
 worden ontleend die ik hieronder laat volgen.

1. De Commissie heeft gewild dat de Raad een bepaalde inter-
 pretatie zou geven aan de nieuwe verdragsteksten, inhoudende
 het recht van het Europees Parlement om de begroting te
 verwerpen. Dit zou op de volgende wijze kunnen geschieden.
 Overeenkomstig het nieuwe art. 203 dient het Europees Parlement
 het besluit omtrent de door de Raad in de amendementen van
 het Parlement aangebrachte wijzigingen en stelt zij dien-
 overeenkomstig de begroting vast. Indien de vergadering
 geen besluit heeft genomen binnen 15 dagen wordt de begroting
 geacht definitief te zijn vastgesteld (par. 6). Wanneer de
 procedure is afgesloten constateert de voorzitter van het
 Parlement dat de begroting definitief is vastgesteld (par. 7).
 De Commissie stelde nu dat men de tekst zo dient te inter-
 preteren dat het Parlement in laatste instantie twee hande-
 lingen verricht, nl. een besluit over de amendementen en een
 besluit over de vaststelling van de gehele begroting.
 Dit laatste besluit kan echter ook in negatieve zin worden
 genomen, m.a.w. het Parlement verwerpt de begroting. Men kan
 dan niet meer zeggen dat het Parlement geen besluit heeft
 genomen binnen de termijn van 15 dagen en de begroting wordt
 derhalve niet geacht definitief te zijn vastgesteld.
 De Voorzitter van het Parlement zal dan ook niet constateren
 dat de begroting definitief is vastgesteld.

Hoewel men ook wel een andere interpretatie aan par. 6 kan
 geven, in die zin dat vaststelling van de begroting geen
 verwerping kan betekenen, is de interpretatie die de
 Commissie heeft willen geven wel houdbaar en bruikbaar.
 Om deze redenen was zij echter in de Raad ook volstrekt
 onhaalbaar en U heeft derhalve alles in het werk gesteld om
 te voorkomen dat de Raad zich daarover zou uitspreken.
 Dit zou immers slechts een negatieve uitspraak van één of
 meer Raadsleden tot gevolg kunnen hebben gehad. Geen der

Van:

Datum: 24 april 1970

Aan:

no. 432

Onderwerp:

- 2 -

Raadsleden heeft zich echter op deze interpretatie vastgelegd, hoewel U verklaard heeft hem wel te kunnen aanvaarden. Met name Frankrijk heeft geweigerd aan welke interpretatie dan ook mede te werken. U heeft dan ook uitdrukkelijk kunnen constateren dat de Raad de door de Commissie gegeven interpretatie niet heeft betwist. Dit laatste is voor de toekomst van groot belang, aangezien men zich derhalve later nooit op een negatieve benadering van de Raad van deze interpretatie zal kunnen beroepen. Het Parlement zal dus later, indien het daartoe behoefte gevoelt, tot de interpretatie van de Commissie kunnen besluiten en de begroting kunnen verwerpen. De consequenties hiervan zijn uiteraard niet geheel zeker, maar in ieder geval kan het Parlement niet voor het Hof gedaagd worden. Hoogstwaarschijnlijk zal verwerpen tot gevolg hebben dat de Raad met het Parlement in overleg zal treden om een oplossing te bereiken.

2. U heeft reeds tijdens de lunch van de Ministers van Buitenlandse Zaken krachtig aangedrongen op een verklaring van de Raad dat deze zaak binnen enkele jaren opnieuw door de Raad zal worden bekeken. De Voorzitter heeft een dienovereenkomstig tekstvoorstel gedaan dat na enige wijzigingen door de Raad is aanvaard en dat als bijlage hiernevens gaat. Het belang van deze verklaring is gelegen in het feit dat de Commissie nu in ieder geval binnen twee jaar nieuwe voorstellen zal doen die zullen zijn geïnspireerd door de jongste resoluties van het Europees Parlement en dat de Raad verplicht is om daaraan de nodige aandacht te besteden, waarbij hij met name de debatten in de nationale Parlementen over de goedkeuring van het nieuwe verdrag in de beschouwing zal betrekken. De verwijzing naar de resolutie van 10 december 1969, houdende dat de Commissie zich bij haar voorstellen niet hoeft te beperken tot het recht van verwerping van de begroting maar ook op andere punten voorstellen kan doen die er op gericht zijn de begrotingsprocedure nog verder ten voordele van de parlementaire bevoegdheden te versterken. In deze resolutie van het Europees Parlement wordt immers een concrete tekst voorgesteld voor de begrotingsprocedure zoals het Parlement deze ziet.

De Commissie heeft na lange aarzeling verklaard dat zij niet tevreden was met het resultaat en zich het recht voorbehield om in het Europees Parlement opening van zaken te doen. Desondanks zal de Commissie het Europees Parlement aanbevelen zijn goedkeuring te hechten aan de voorliggende tekst en te bewerkstelligen dat de nationale Parlementen tot spoedige goedkeuring zullen overgaan. De Commissie heeft

- 3 -

Van:

Datum 24 april 1970

Aan:

no. 432

Onderwerp:

- 3 -

terecht geconcludeerd dat er op dit ogenblik niet meer is te bereiken dan het thans overeengekomen en dat men het gehele pakket en daarmee ook de opening van de onderhandelingen met het Verenigd Koninkrijk niet in de waagschaal mag stellen door te blijven insisteren op verbetering van de tekst. De Regering is tot dezelfde conclusie gekomen en is derhalve tot ondertekening overgegaan.

De budgettaire bevoegdheden van het Europees Parlement komen dus thans op het volgende neer.

a. Het Parlement kan in eerste instantie voorstellen tot wijziging doen van die uitgaven die verplicht voortvloeien uit het verdrag en de andere uitgavenposten amenderen (par. 4). Bij dit laatste is het gebonden aan het door de Commissie vastgestelde stijgingspercentage (par. 8). De Raad kan de voorstellen tot wijziging al of niet aannemen en de amendementen weer wijzigen. (In beide gevallen gaat de ontwerp-begroting weer terug naar het Parlement met een uiteenzetting van het raadsstandpunt (par. 5).

b. Het Parlement spreekt zich in laatste instantie uit over de door de Raad in zijn amendementen aangebrachte wijzigingen en neemt vervolgens een besluit over de begroting als geheel (par. 6). Dit laatste kan volgens de interpretatie van de Commissie ook verwerping van de begroting betekenen. Het Parlement heeft in het laatste geval wel een besluit genomen binnen de termijn van 15 dagen, dus de begroting wordt niet geacht definitief te zijn vastgesteld en de Voorzitter kan dit ook niet constateren (par. 7).

c. Het Parlement kan in uitzonderlijke gevallen voorstellen dat de activiteiten van de gemeenschap een overschrijding van het stijgingspercentage nodig maken en het beslist hierover tezamen met de Raad (par. 8).

d. Het Parlement stelt in feite zijn eigen begroting vast. In de overgangperiode is dit bereikt doordat de Raad zich in een resolutie heeft gebonden de ramingen van de uitgaven van het Europees Parlement niet te wijzigen en in de definitieve periode heeft het Parlement t.a.v. zijn uitgaven het laatste woord bij de vaststelling van de begroting.

e. Het Parlement zal in het vervolg een beter inzicht krijgen in de consequenties van voorstellen waarover het aan de Raad advies moet uitbrengen omdat deze voorstellen in het vervolg vergezeld zullen zijn van ramingen betreffende de financiële gevolgen daarvan. (Hierover nam de Raad een resolutie aan).